

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 22. Cleri Gallicani oppositio contra indictum tributum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

„Instante quodam Patre Societatis
„apud Sacram Congregationem sancti
„Officii, quod possint, tam ipse quam
„alii Patres Societatis, continuare in
„usu & antiqua possessione imprimendi
„sequentem Conclusionem: *ad hoc ut
caussa secunda exeat in actum, non indi-
get, ut a qualitate Physica prædeterminante
moveatur, quæ, ut qualitas Physica, est
superflua, & Prædeterminans & infalli-
biliter connexa cum actu secundo impedit
Libertatem causæ liberæ.*

„Eminentissimi & Reverendissimi
„Cardinales, Generales Inquisitores
„audito Voto Dominorum Consulto-
„rum decreverunt, posse permitti im-
„pressionem Thesim, de qua agitur, ad-
„dita tamen sequenti clausula: *quid-
quid alii Viri Catholici in scholis Ca-
tholicis credant.*

§. XXII.

*Cleri Gallicani oppositio contra in-
dictum subsidium.*

Jam anno hujus sæculi vigesimo pri-
mo in Franciam deducebatur Ma-
ria Anna Philippi V. Hispaniæ Regis
Filia, quæ Ludovico XV. Galliarum
Regi tum nonnisi undecim annos nato
desponsata erat: cum vero ipsa Medi-
corum judicio ob corporis gracilita-
tem

Sæc. XVIII.

A. C. 1725.

tem exiguam fœcunditatis spem faceret, & nondum duodecimum ætatis annum egressa, Viro immatura esset, de illa in Hispaniam reducenda agebatur; Res tamen aliquamdiu religioso obvolvebatur silentio, donec Ludovicus Rex gravi obrueretur morbo; tum vero, ne Regnum Regio hærede destitutum cruento bello implicaretur, die prima Martii communi Procerum consensu decretum est, remissa in Hispaniam Anna aliam juveni Regi conjugem esse conciliandem. Selegerat autem præ ceteris Rex Mariam Stanislai Poloni Regis Filiam, incredibili venustate, & morum comitate præcellentem: Celebrantur die tertia Septembris Fontisbellaquei solemnia desponsationis festa, Regios Sponsos conjungente Rohanio Cardinale: Tantus in hac festivitate luxus erat, ut nihil ad pompam & magnificentiam addi posse videretur: Cum autem Regis ærarium tam graves impensas sustinere haud valeret, in singula capita tributum imponebatur, & Rex a Clero Gallicano tum in comitiis congregato quinquagesimum nummum ex eorum bonis petebat: Id illis oppido grave acciderat, qui non ita pridem gratuiti, ut ajunt, doni nomine Regi quinque librarum milliones obtulerant:

Ergo

Ergo consilium hac super re ineunt, & cunctis aliis repulsam esse dandam opinantibus, solus Arelatensis Archiepiscopus exposuit, haud consultum esse, Regis voluntati resistere; timendum enim, ne Rex in praesenti rerum vicissitudine suam opem ad reprimendos Appellantes necessariam non modo Episcopis denegaret, sed hac repulsa offensus, forte etiam Ecclesiae rebelles ac Refractarios suo foveret patrocinio, petitum ergo censum omnino Regi esse tribuendum, ea tamen conditione, ut vicissim Rex, omnes appellationes, hactenus interpositas, ac deinceps interponendas tanquam omnino irritas declararet, Appellantesque ad officium redigeret: Displicuit cunctis haec Archiepiscopi sententia, ceteris palam profitentibus, quod tanto oneri ferendo haud essent. Die igitur sexta Septembris unanimi omnium consensu Cleri Gallicani Praefules ex suis quosdam designant, qui ceterorum nomine Borbonium Ducem adirent, supplicantes, ut pensata subsidii, quod novissime praestitissent mole, Clerum a nova exactione liberari procuraret: Hos Deputatos Dux omniquidem humanitatis & benevolentiae officio excepit, firmiter tamen exigendo huic tributo institit; insuper etiam

rumo-

Saec. XVIII.
A. C. 1725.

Sæc. XVIII. rumore haud incerto jactabatur, Re-
 gem edito decreto jussurum, ut, ne-
 quidem expectato Cleri consensu ex Ec-
 clesiæ redivitibus postulata pecuniarum
 summa colligeretur. Nihilominus De-
 putati Ducem rogabant, ut libello sup-
 plici suæ repulsæ rationes Regi expo-
 nere permitterentur, quibus Dux quo-
 que, se desuper cum Rege acturum
 reposuit; interim vero Andegavensi Epi-
 scopo datum est negotium, ut præfa-
 tum libellum supplicem conficeret. Sub
 idem tempus Clerus invitabatur, ut
 die septima Septembris Hymno Am-
 brosiano, qui ob Regis connubium so-
 lemni pompa in Cathedrali Parisiis de-
 cantabatur, una omnes interessent: sed
 rursus nova desuper movetur contro-
 versia; Archiepiscopus enim Arela-
 tensis haud dissimulanter enuntiat, in-
 decens esse, ut Præsules Catholici cum
 Archiepiscopo & Capitulo sanctæ Sedi
 refractario in publicis precibus com-
 municarent: Tholosanus vero Archi-
 præsul sese opponens, *Urget*, inque-
 bat, *Regis mandatum, cui omnino paren-
 dum, non autem deliberandum, an obedire
 conveniat*: Verum Arelatensis, San-
 Florianus, Carnutensis, Aurelianensis,
 Vapicensis, Massiliensis & alii huic so-
 lemnitati adesse recusarunt, nonnisi
 septendecin Præsulibus Ecclesiam ea
 die

die accedentibus. Die autem vigesi-
 ma quinta Octobris Rex ad congrega-
 tos Præsules literas misit, in quibus
 jubebantur, ut nulla mora comitia sol-
 verent, & nequidem de rebus Ecclesia-
 sticis, multo minus de Appellantium cau-
 sa ultra agerent: Nihilominus tamen pri-
 die, quam finis daretur comitiis, Præ-
 sulum potissimi subscripserant literis,
 quibus pro condonanda exactione Regi
 supplicabant, declarabantque, Consti-
 tutionem *Unigenitus legem esse Ecclesiæ
 & Regni irrefragabilem*, proin quemlibet
 Episcopum teneri, ut illius observan-
 tiam in sua Diæcesi urgeret, necnon
 Sacerdotem a Beneficii possessione ar-
 ceret, nisi is luculenta suæ submissio-
 nis specimina ediderit &c. His literis
 omnes Episcopi, exceptis quinque, sua
 apposuere nomina, easque Tholosanus
 Archiepiscopus Borbonio Duci con-
 signabat: Ast re comperta Rex tanta
 indignatione accendebatur, ut Episco-
 pis per Maurepasium Comitem inhibe-
 ret, ne ullum hujus epistolæ apogra-
 phum divulgarent, sed mox ipsi ad suas
 revertentur Diæceses. Nec hic stetit
 Regis ira; Mense enim Novembri idem
 Maurepasius Regis jussu ad Cænobium
 PP. Augustinianorum, ubi comitia ce-
 lebrabantur, convolat, & a Cleri Agen-
 tibus postulat, ut mox Cleri Archivum
 aperi-

Sæc. XVIII.
 A. C. 1725.

Sæc. XVIII
A. C. 1725

aperirent, & epistolæ tranſumptum unacum ceteris conſultationis nuper habitæ actis traderent. Parent hi Regis mandato, moxque cuncta hæc ſcripta ad Comitum cubile deferunt: Hic vero ex actis integras ſtrophas ipſis præſentibus, delet, apographum epistolæ ad Regem ſcriptæ dilacerat, & acta ſecum ad Curiam defert. Hac tamen ſeveritate Borbonius Dux ſibi grave populi odium accerſivit, & Clero Gallicano acerbum vulnus infixit.

§. XXIII.

Leves controverſiæ Papam inter & Cardinales.

Inter Apoſtolicas ſollicitudines, quibus Pontificis animus diſtinebatur, haud infima erat, qua ſacri Anni tempore Catholicum gregem inſtrueret, & Clericorum mores corrigeret: Præprimis igitur, ut ſuo exemplo populum ad pietatem melioremque frugem incitaret, ipſus Eccleſias ſæpius ſine curru luſtravit, & peregrinos, quorum maxima multitudo Romam venerat, doctrinæ pabulo, & larga eleemoſyna recreavit, eorum pedes lavit, & ad menſam more famulorum deſerviit. Viros quoque Illuſtres, atque inter eos Violentam Beatricem Bavaricæ gentis magnam